

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Évesre 14 frt — kr. | Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. | Egy hóra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Bérmertelen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

HÍRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
méréselt-árjegyzék szerint számít.

Osztrák kapzsiság

(Világkiállítási terv Bécsben.)

Szeged, szept. 10.

Tüneményes a mi osztrák „testvéreink“ szeretetreméltósága és minden fogalmat haladó az a barátság, mellyel bennünket üldöznek. Szerencse, hogy megvan a magyarnak ez a találó szava, másképp ki sem fejezhetné hiven az osztrákoknak hozzáuk való indulatát.

Megint kedvesek, szivesek és aranyosak az osztrák testvérek. Tulmennek minden képzelhető határán a rokoni vonzalomnak, egy állam polgárainak tekintik magukat velünk és hogy ennek élénk, a legrosszabb indulatot és lefegyverző tanuságát adják, megakarják ülni a magyar nemzet ezredéves ünnepét, velünk együtt készülnék megünnepelni a milleniumot.

Tiszteletet parancsoló és megható a testvéri érzésnek ilyen megdicőítése. Ime, az osztrákok, akik példát adnak a világnak, akiknek nagylelkűsége után föl fogja jegyezni a történelem, mikép kell önzetlenül szeretni egymást két nemzetnek.

És nem holmi szegényesen akarja ünnepelni Ausztria a mi ezredéves multunkat. Fényt, pompát akar kifejteni, meg készül mozdítani a monarchia másik felét és az egész világot, hadd cso-

dálja az is a magyar nemzet ezredéves létének diadalait — a Lajthán tul, a császárvárosban. Szóval az osztrákok nem kevesebbel járulnak a mi nagy ünnepünk fényéhez, mint azzal, hogy 1895-ben világkiállítást rendeznek — Bécsben.

Meg ne döbbenjen ettől a becsületes magyar sziv. Hiszen össze vagyunk növe Ausztriával majd-majd, mint a siámi ikrek, Szapáry Gyula gróf szerint egy test, Fejérváry Géza báró szerint egy lélek vagyunk Ausztriával, hát nincs is okunk védekezni a gyalázat ellen, hogy a mi nemzetünk diadalait odaát keressék Ausztriában, az iparunkat Csehországban, a fővárosunkat Bécsben.

Bizony igaza van az alsó ausztriai iparegyesületnek, hogy a nemzeti ünnepünk kegyeletét átengedi nekünk, a hasznot pedig ő huzza belőle, miut rendesen történni szokott. Igazuk van az osztrákoknak, kiket ilyen vakmerőségekbe a mi gyávaságunk szabadit bele, de azért nem kisebb a perfidia és nem kevésbé megbotránkozató a kapzsiság, mely kifejezésre jutott a bécsi urak tegnapi határozatában, hogy ők 1895-ben nagyszabású világkiállítást rendeznek.

Gyalázatos egy határozat ez és ökölbe kell, hogy szorítsa rá a kezét

rendezni ügyeit. . . . Hát tudod, őt is Langelotnak hívták . . .

— Igazad van barátom, mint a nemzetiség, úgy a név is kötelez . . .

— És még valami . . .

— Micsoda? — kiáltott föl Langelot asszony nyugtalankodva férje habozása miatt.

— Nos, hát egy tizenkét éves beteges gyermeket hagyott hátra, puposát, ki nem képes magán segíteni.

— És te azt gondoltad, hogy a mi kötelességünk gondozni és örökbe fogadni a gyermeket — nemde!

— Igen!

— Jól van! Kitaláltad gondolatomat — szólt a fiatal nő, megcsókolván férjét — Lásd, te oly jó vagy, mint egy falat kenyér! Szegény gyermek! Fivére, bátyja lesz Clairtünknek!

Az árva örökbefogadása tehát el lett határozva a két egyszerű és nemes sziv által.

Langelot ur és asszony, tizenkét éves házaskok, imádták három éves kis leányukat Clairette, kinek születését oly nagyon óhajtották, gyenge alkatu ideges gyermek volt és ennek folytán, mint az elkényeztetett gyermekek, zsarnoki uralmat gyakorolt szülői fölött.

Nemsokára megérkezett Langelot Luczien, az örökbe fogadott gyermek halvány arcuzal, pupos testtel. — Anyjának csábitó szépségéből csak két nagy lángoló szemet örökölt, melyek megvilágítak fájdalmas arcját. Nem hozott az új otthonba mást, mind kedves hegedűjét, mit erősen a hóna alá szoríva tartott.

minden magyar ember, mert szembezőkő az osztrákok rut tendenciája, hogy haszonlesésből, irigységből, roszindulatból versenyt csináljanak az ünneplő magyar nemzetnek és elkobozzák a magyarok eszméjét, elkobozzák a sikerét, dicsőségét és mindenkéül azt a hasznot, melyet Magyarországon és fővárosában hozhat a tervezett budapesti kiállítás, legyen az országos, avagy nemzetközi.

Két-három év óta foglalkozik a milleniumi kiállítás eszméjével a magyar társadalom, a kormány és a főváros és sehol a világon nem akadt ország vagy vállalat, mely ugyan-re az időre hasonló tervet dobna a versenytérre. Távoli országok, még Amerika is tiszteletben fogja tartani egy nemzet ezredéves ünnepét és arra az esztendőre átengedi a tért nekünk, csak épen a mi jólelkű testvérünk: Ausztria, áll elő azzal a piszkos kísérlettel, hogy utait keresztezze az ünneplő magyar nemzetnek.

Remélhetőleg csak kísérlet marad az a botránys terv, melyet kifőzni tegnap jöttek össze nyilvánosan először a bécsi jó barátok. Ha másképp nem, a megtorlás rideg szavával bizonyosan rászoríthatja még a magyar kereskedelmi miniszter az osztrák atyafiakat arra, hogy tiszteletben tartsák a mi

Ez ismeretlen gyermek megpillantásával a kis Clairette kiabálni és idegesen zokogni kezdett; de a kis unokatestvér, ki féltéken, csak fél szemmel mert tekinteni a halvány és elkényeztetett leányra, megragadta hegedűjét és legszelidebb hangján így szólt:

— Hallgass ide, a hegedű énekelni fog . . . ne sirj!

És — oh csodák csodája! — fiatal ujjai alatt, művészileg kezelt vonója alól egy dallam szállt föl, gyöngéd és mosolygó költemény, hasonló a szeretetteljes kedveskedéshez, melynek büveraje azonnal elcsitítá a kis leányt.

— Még! Még! Énekelj még! Jaj be szép zene! — könyörgött a kis Clairette, piczi tenyereit egymáshoz ütögetvén.

És a csodálatos zeneeszközből bámulatos akordok keltek, mikben a legkülönbözőbb érzelmek nyertek kifejezést: az anyai örökségből a vézna, pupos gyerek megőrizte a költői ihletet.

Ettől kezdve megdönthetetlen barátság fűződött a két gyermek között, mialatt az évek egymásután multak.

Luczienből fiatal ember lett s nagybátyja kereskedésében társ volt. Kitünő segéd volt, rendkívüli tehetséggel megáldva, de azért nem hanyagolta el a zenei tehetségét, mely idővel erősödött kitünő tanárok vezetése alatt.

— Tudod e, — szólt hozzá nagybátyja nem egyszer — hogy te zeneköltő lehetnél, dicsőségeink egyike?

— Az én egyedüli dicsőségem az a tudat, — szólt szelíden Luczien — hogy Clairette elégedett.

A „SZEGEDI NAPLÓ“ TÁRCZÁJA.

Az utolsó akord.

Irtá: De Garches J.

Langelot asszony harmincz éves csinos és üde nő, dalolva sűrűg forog az étteremben.

Utolsó pillantást, a gazdasszony éles pillantását veti a fölterített asztalra, melyen minden évszakban virágokkor vidámitá föl a vendégek arczeit, igazolva egyuttal a házi asszony leleményességét.

Egyszerre csak vissza fordul az asztaltól, fölismeri férje lépteit.

De alig lépett a szobába Langelot ur, neje már is így kiáltott föl:

— Mi a baj? Arczod egészen sápadt és komor?!

— Jó hogy még csak sápadt és komor, kedves barátném, mikor az ember arról értesül egyszerre, hogy testvére megbukott és meghalt.

— Testvéred? — Mondod? — Szegény barátom!

— Amint tudod, házassága nem sikerült. Művész lévén egész lényében, elfelejtett mindent s átadta magát azon örült szerelemnek, mely egész lényét eltölté. Te csak nevről ismeröd nejét. Olasz nő volt, madonnai szépség, tehetséges zenész. Szemei büvölők voltak. Röviden szólva, kéréseim és atyja akarata daczára nőül vette. És most sokkal ügyetlenebb lévén, semhogy ügyeit rendezze s kétségbeesve neje halála fölött, öngyilkossá lett s most nekem kell

készületeink elsőbbségét és ne hívják ki még nagyobb mértékben az ellen-szenvet Bécs iránt, mely eddig is a maga féktelen kapzsóságának és éretlen heczezeinek tulajdoníthatja szomorú hanyatlását.

Az idegen forgalmat akarják emelni Bécsben az iparegyesület emberei, idegen pénzre és főleg magyar pénzre vásszik a foguk és ez elég ok előttük arra, hogy megszegjék a tisztességnek elemi parancsolatait, hogy undorító czinizmussal törjenek a magyarok zsebére.

Hanem, mint rendesen, most is jó valamire az osztrákok megfélemlítése az óvatosságról. Az a bécsi gyűlés a riadó hatásával lesz reánk, mert figyelmeztet, hogy nem szabad tovább habozni a budapesti világk állítás tervének határozott kimondásával. Akik eddig ingadoztak, még akik ellene voltak is a kiállítás rendezésének, mind egy értelemben álljanak a nagy kezdeményezés tényezői közé, melynek végső célja az, hogy fölszabadítsuk az országot az áruló osztrák testvériségnek legalább közgazdasági bilincsei alól.

Ennek a célnak elérésétől remegnek a kapzsi osztrákok. Érzik, hogy Magyarország ipari fölemelkedése megszünteti azt az adózó viszonyt, melyben Ausztriával szemben sinlődünk. Az osztrákok megdöbbentek a budapesti kiállítás híréből, mert idegesen tapasztalják, hogy a rájuk végzetes, nekik pedig dus hasznot hajtó vámközösségnek lánczai szakadoznak mindenütt, ahol czéltudatos törekvésének próbáival megjelenik a magyar iparos. De minél inkább tart ettől az osztrák, nekünk annál több okunk van, hogy szembe menjünk azokkal, akik bennünket gazdaságilag kélnek és kiszarnak.

A szegény ifju igazat beszélt; élote unoka nővéreinek mosolygásában rejlett.

Az ideges, elbeczézett leány is megnőtt idővel. Clairetéből Claire lett a joggal nevezték szépnek és hódítónak. Őszintén szerette unoka fivérét. A Luczientől hallott első dallam emlékeiben előkelő helyet foglalt el és e dallamot a család körében „Clairette dalának” nevezték el.

E dal, mely egy mesternek dicsőségére vált volna, eleinte megszüntetete a gyermek sírását, később kísérte át minden dolgaiban és első élvezeteiben.

A minek tehát előbb-utóbb be kellett következnie, bekövetkezett: egy nap Luczien bevallotta, hogy imádja Clairet. Szegény föl merte emelni szemeit jötevője leányára. Unoka nővére volt igaz, de remélhetette-e ő, a pupos, hogy nőül megy hozzá e szép és előkelő hölgy? . . . Bezarta titkát és fájalmát szívébe és kedves hegedűje bizalmasa, titkárja, együtt sirt, együtt zokogott vele.

Claire egyszerű és ártatlan kedélyével és lelkével Luczienben kedves, hü barátot birt, tanácsadót mindenben, ki előtt kitartha szive legrejtettebb gondolatait is s így elmondta azt is, hogy szerelmes Darbey Raulba és ösztönszerűleg így kiáltott föl:

— Luczien, huzd el nekem Clairette dalát.

Keserű guny! A hegedű a szerelemtől szólt Luczien vértanui ujjai alatt.

Kevéssel ezután Claire férjhez ment Darbey Raulhoz.

Az esküvői mise alatt egy titokszerű dal tölté be a templom boltíveit.

Királyi elismerés. Ő felsége a személye körüli magyar miniszter előterjesztése folytán megengedte, hogy *Krsnjavi Imre* volt főispánnak és a báni tabla kíségitő előadójának, saját kérelmére lett nyugdíjaztatása alkalmából, sok évi hü és sikeres szolgálataiért, elismerése nyilvánították.

Miniszteri tanácsos. A hivatalos lap mai száma közli: Magyar pénzügyminiszterem előterjesztése folytán: *Toepke* Alfréd miniszteri tanácsosi czímmel és jelleggel fülruházott osztálytanácsost, miniszteri tanácsossá nevezem ki. Kelt *Cilliben*, 1891. évi augusztus hó 31-én.

Ferencz Fózsef, s. k.

Wekerle Sándor, s. k.

A fiumei kormányzó lemondása. Zichy Ágost gróf, Fiume városának kormányzója — mint a M. H. értesül — *beadta lemondását.* Hogy mi készítette a demisszióra, nem tudni. Az Uzelacz-eset és Ivanossich-eset nem szolgálhattak okot e lépésre, mert e kinos affairekre a kormányzónak nem lehetett semmiféle ingerenciája. (Hanem a „B. C.” persze demental mindent.)

A szeszfokmérők szabályozása tárgyában 38,812. sz. a. rendeletet bocsátott ki a kereskedelemügyi miniszter, mely szerint a volt földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszteriumnak idevonatkozó 1874. évi 9334. sz. rendeletének 34. §-a helyébe egy új szakasz lép. Ebben részletesen körül van írva a szeszfokmérők beosztása, alkalmazása, hitelesítése és ellenőrzésének módjai *újólág szigoruan szabályoztathak.*

Ujdonságok.

Szeged, szept. 10.

Tájékoztató.

Szept. 17. Középitészeti tanács ülése d. u. 4 órakor. (Széképület.)

Szept. 18. Közigazgatási bizottság ülése d. u. 4 órakor. (Széképület.)

Szeptember 19. A szegedi festőiparosok tánc mulatsága a Hétválasztó-szállodában.

Szept. 27. Gyümölcs- és szőlő-kiállítás megnyitása. (Gazdasági-egylet helyiségében.)

E dal nem volt más, mint „Clairette dala” ügyesen átváltoztatva mysztikus jellegű dallamra.

A fiatal ara összerázkódott, fölismerve kedvenczeneművének témáját.

— Szegény Luczien, — gondoló magában — ezt nekem játszsa.

A reggelinél mindenki várta a művészt, hogy üdvözölhesse, de nem jelent meg.

— Művészi személy! — jegyzé meg Langelot bácsi. — Fogadni mernék, hogy elzárkózott, hogy hangjegyekre szedje zenekölteményeit.

Claire nagyon szomorú volt Luczien távolléte miatt.

Ugyanazon este elutazott férjével Fontanebleauban, nászutjuk első állomására.

Alig helyezkedtek el a pompás erdő szomszédságában levő vendéglőbe, Claire kikönyökölt az ablakon, hogy élvezhesse a szép tájat és a fenyők üdítő illatát és talán azért is, hogy elrejtthesse zavarát, mert először volt egyedül férjével.

Az éj csendesen, nyugodtan, komolyan borult a tájra; a lombok megmozdultak a szellő kedveskedése alatt; édes illat szállt az erdő felől s nem volt egyéb hallható, mint ama alig észrevehető meghatározhatlan vész, mely úgy tűnik föl este, mint a nagy természet lélegzése.

— Tudod-e, — szólt — hogy nagyon nyugtalan vagyok Luczien miatt? . . . Hátha beteg? . . . Tavolléte fájalmas volt s még nem is bucsuzhattam el tőle.

Raul karjaiba ölelte nejét.

— Feledj el mindenkit, — szólt a sze-

— **Kossuth Lajosnál.** Mult vasárnapon (szept. 7-én) látogatta meg nagy hazánkfiát Turinban *Zempléni P Gyula* és erről többek közt ezeket írja:

Beléptünk. Kossuth a keretven feküdt, de lassan fölemelkedett és köhécselve említette mindjárt bevezeteskép, hogy *már három hete gyöngélkedik*, a nyara sem volt a legjobb és így volt az oka annak is, hogy ez évben először, az egész időn át Turinban mar. dt. Legnagyobb örömmel jelenthetem, hogy a nagy száműzött arcán, testtartásán, határozott, szilárd ki-jtésén *nem látszik*, hogy komoly indiszpozíció zavarná.

Ki is fejeztük óhajtasunkat, hogy az ég még számos éven át tartsa meg nekünk, de az öreg ur kesernyész mosolylyal tiltakozott ellene.

— Minek kívánták ezt nekem, mondá, ez tisztára önzés önöktől; *én már alig várom, hogy elteljék az a pár nap, melyet a sors még nekem szánt . . .*

Városok fejlődéséről szólná, szóba került Budapest.

— Szépen fejlődik, mondá Kossuth Lajos, az országnak derék szívévé nővi ki magát, *de baj az, hogy ez a szív csak magához vonzza a vért, ahelyett, hogy juttatna belőle az ereknek is.*

Az olasz városokkal kapcsolatban a *hármasszövetség* kérdését érintette meg. Említettük, hogy olasz nyelvismerteinkkel igen nehezen boldogulunk, de francziául mindenfelé értenek, míg németül még csak nem is sejtnek az olaszok.

— Veronában igen, mondá Kossuth, mert ott az osztrák időkben sok volt a katonatiszt és nemzedékről nemzedékre átszarmazott még egy kevés német tudomány. Hja persze, másutt a német parancsol, önkénél is, megcsinálták vele a szövetséget. De *Olaszország nem tette helyesen, hogy belépett a szövetségbe.* Nem szorult rá. Olaszországnak háboru esetére a figyelő szerepét kellett volna betöltenie, azt kellett volna tennie, hogy vágyat ébresszen maga iránt a háboruskodó felekben és oda menjen, ahová saját érdekei hívják. Mert hiszen mi czélből alakult a hármasszövetség? Hogy háboru esetére a szövetséges felek jelenlegi birtokai kölcsönösen megvédezzék. E szerint tehát Olaszország is kötelezte magát arra, hogy segít Németországnak, hogy Elzászt és Lotharingiát megtarthassa. Innen van az újabb időben támadt és fejlődő gyűlölség Olasz- és

relmes önzésével — mert minden gondolatodnak az enyémnek kell lennie!

És a kék éggel szemben, melyen a csillagok aranyos szegekként tűnőkölnék, a fiatal nő annak karjaiba borult, kinek szívét adta.

Ekkor egyszerre a csöndes éjben egy dal hallatszott, édesen, mint a panasz.

Claire f lezzent szerelmi mámorából.

— Hisz ez Clairette dala! — kiáltott föl a nő. — Az én dalom!

— Ah! Ebből ismerem Luczien nemes szívét — folytatá tovább lelkesezéssel. — Meg akarja ünnepelni boldogságomat. Nászéjéremre szólaltatja meg hegedűjét . . . De ugy tetszik, mintha e dal szomorubb lenne! — Képzeldés! — szólt Raul, becsukva az ablakot . . . Álmodol galambom . . . Én nem hallottam semmit!

A fiatal nő még tovább hallgatódzott, de nem hallott semmit többé . . .

Azután a férj csókjai és ölelései alatt édesen aludt el.

Hajnaltól, a szálloda mellett, melyben — későn — a szerelmi éj folyt le, egyik ösvényen az erdőör egy széttört hegedűn megtalálta Lucziennek még meleg hulláját.

A föl nem ismert szerelem utolsó kiáltását elnyelte a vastag függönye azon ablaknak, melyen kihajlott egy pillanatra a fiatal nő, mielőtt férje karjaiba dőlt.

És Luczien hegedűjének utolsó akordja már csak az erdő madarait ébreszté föl . . .

Francziából.

x-x.

Franciaország közt. Franciaország ezért volt kénytelen Oroszországot fölkeresni, ezért kénytelen hozzácsatlakozni. Franciaország is úgy gondolkozhatott, mint én annak idején. *Nem tartom magam valami nagy legénynek, de azért azt mondó vagyok, hogy ha kell, szövetkezem az ördöggel is, csak arra vigyázok, hogy el ne vigyen.* A szövetség Olaszországra nézve már csak azért is hátrányos, mert a mióta szabadságát visszanyerte és ennek áldásos behatása alatt óriási mérvben fejlődött; szünetelés e fejlődésben csak a hármasszövetség létezése óta észlelhető. Én pedig örömmel észleltem e fejlődést és szívesen láttam, mert hisz az olasz nem szel fogadott be, miután önök kilöktek . . .

— **A közigazgatási bizottság** f. hó 18-án délután tartja meg szeptember havi ülését. Ezuttal a közigazgatási bizottság ülése megelőzi a közgyűlést, melynek ideje még nincsen kitűzve.

— **A királylátogatás.** Teme várott várják a királyt s mint tudósítónk írja, már összeállították a tisztelgő méltóságok és küldöttségek sorrendjét a következőkben: Valóságos belső titkos tanácsosok és kamarások; a *csanádi r. k. egyházmegye* nevében a tisztelgő küldöttség, vezeti Dessewffy Sándor csanádi püspök; a *lugosi gör. szert. egyházmegye* nevében tisztelgő küldöttség, vezeti Mihályi Viktor lugosi püspök; a *temesvári és verseczi gör. kel. szerb egyházmegye* nevében tisztelgő küldöttség, vezeti Brankovics György patriárka; az *aradi és karánsebesi gör. kel. román egyház* nevében tisztelgő küldöttség, vezeti Metianu János aradi gör. kel. román püspök; a bánáti ág. evang. esperesség küldöttsége, vezeti br. Ambrózy Béla esperességi felügyelő; a temesvári és temesmegyei ev. ref. küldöttsége, vezeti Szabó János, a békés-bánáti ev. ref. egyházmegye esperese; a katonaság küldöttsége; a vármegye küldöttsége, vezeti dr. Molnár Viktor főispán; a kir. tábla és bíróságok, ügyészség; az állambivatalnokok; a tantestületek; a 23-ik izraelita hírközségi kerület küldöttsége, vezeti buziási Eisenstädter Ignác kerületi elnök; a temesvári ügyvédi kamara küldöttsége, vezeti Szuló Ernő ügyvédi kamarai elnök; a temesvári kir. közjegyző kamara küldöttsége, vezeti Plausich Mátyás kir. közjegyzői kamarai elnök; a temesvári kereskedelmi és iparkamara küldöttsége, vezeti buziási Eisenstädter Ignác kamarai elnök.

— **Kállay Albert** főispán szomszéd rezidencián van most elfoglalva. A tegnapi H.-M.-Vásárhelyen töltötte, ma reggel Szabadkára utazott, honnét csak holnap délután tér vissza Szegedre.

— **A középítészeti tanács ülése.** A középítészeti tanács szeptemberi rendes ülése f. hó 17-ik napjára van kitűzve. Néhány utca rendezésének ügye is megfordul azon az ülésen.

— **A főkapitány távol.** Rainer József főkapitány néhány napi szabadságra elutazott. Távollétében Taschler Endre alkaptány helyettesíti.

— **Betegsegélyző pénztárak.** Az ipari és gyári alkalmazottaknak betegség esetében való segélyezéséről szóló 1891. XIV. t.-cz. végrehajtása tárgyában kibocsájtandó miniszteri rendeletet a kereskedelemügyi miniszter előzőleg leküldte a kereskedelmi és iparkamarához, a *kerületi betegsegélyző pénztárak* fölállításának és területi beosztásának tervével. E tervzet szerint 95 ilyen nagyobb szabású kerületi segélypénztár volna fölállítandó legalább is 1000, de helyenkint 5—6000 taggal. A kamarák az idézett törvény 35. §-a értelmében hivatva vannak a kerületi segélypénztárak szervezésével megbízandó iparhatóság kijelölésére nézve javaslatot tenni. Minthogy az új törvény 22. §-a értelmében a járulékok a posta-takarékpenztárakhoz folynak be, de a 24. §. rendelkezése szerint a *hátralékok közigazgatási uton* a közadók módjára *hajtataknak be*, a kerületi segélypénztárak szék-

helyéül azon városok kínálkoznak legalkalmasabbaknak, melyekben kir. adóhivatalok vannak. A tervzetben nem minden kir. adóhivatal székhelye van központul kiszemelve, sőt egyes népes városok vannak egymással egyesítve. Tekintve, hogy a kerületi betegsegélyző pénztárakkal kapcsolatosan kórházaknak kell fennállniuk, ha ezek nagy távolságban ennének, rossz utakban és télvizidőn át volnának megközelíthetők. E szerint a kerületi segélypénztárak, a legcélszerűbb (1000) tagszámmal szem előtti tartásával is nagyobb számban állíthatók föl. A *szegedi* kamarai területen 24,921 alkalmazott részére, 11 kir. adóhivatal mellett 5 kerületi segélypénztár fölállítása van tervezve: Szeged, H.-M.-Vásárhely, Szabadka, Ujvidék és Zombor városokban. A miniszter ezt a tervet véleményezésre elküldötte a szegedi kamarának. A véleményes javaslat szeptember 20-ig terjesztendő föl a miniszterhez.

— **Katonai ellenőrzési szemlék.** A 46-ik hadkiegészítő parancsnokság az idej ellenőrzési szemlék megtartásának tervét már elkészítette. A parancsnokság kerületében 3 helyen lesznek a szemlék megtartva: Szegeden, H.-M.-Vásárhelyen és Makón. Szegeden a szemlékre a jövő hó 19., 20., 21., 22., 23. és 24. napjai vannak kitűzve. Október 19-én az 1881. és 1882-iki, 20-án az 1883-iki, 21-én az 1884-iki, 22-én az 1885-iki, 23-án az 1886. és 1887-iki, 24-én az 1888., 1889. és 1890-iki tartalékosoknak kell a szemlén jelentkezniük. Az utószemle, amelyen a főszemléről elmaradtoknak kell megjelenniük, november 21-én lesz megtartva. A szemlék a mars-téri laktanyában lesznek megtartva s hétköznapokon reggel 8 órakor, vasárnap pedig az isteni tisztelet után kezdődnek. Az ekként megállapított szemle-tervezetet a hadkiegészítő parancsnokság hozzájárulás végett megküldte a katonai ügyosztálynak.

— **Az aktagyár szabadságosai.** Az aktagyárnak sok betege volt a nyáron, még ma is egész serég van oda — gyógyulni. Ezenkívül a hadgyakorlatok is elvontak több hivatalnokot a szolgálatból hosszabb időre. Egészségüknek helyreállítása végett szabadságon vannak még: Pfann Lajos jegyző, Szopez Károly jogyakornok, Papp Antal árvaszéki iktató, Mayer Miklós főkertész, Korda János irnok, Balogh Károly számtiszt, Virágh József rendőrbiztos, Konez Károly irnok, Molnár Imre irnok, ezenkívül 1 kézbesítő, 1 helypénzszedő és 1 bába. Az utóbbi ugyan nem az aktagyárból. *Koczor* és *Bokor* rendőrségi bírák pedig hadgyakorlaton vannak.

— **A kairói nagynéni.** Kairóban is kerülköznek még derék nagynénik és bácsik, nem csak Amerikában . . . Egy jóra való szerencsés szegedi leánynak most adott a jó sors egy ilyen hasznos atyafit, egy derék és pénzes asszonyságot, aki meghalt ugyan, de a pénzét még nem kezelte el a sok mindenféle konzulátus. A szegedi leány eddig erről a kairói néniről csak nem is álmodott, tán még ma se álmodik róla, mert még, ugy halljuk, nem találták föl a keresett örökös sem s ugy nem adhatták tudtára, hogy élt egy jó nénije Kairóban, meghalt ott 1885-ben, és nagy vagyont hagyva hátra az örökösöknek. Az egyik örökös *Funda* Francziska — *cseléd*, akiről az állítatik, hogy szegedi s ma is itt szolgálna valahol. A rendőrség kutatja a szerencsés leány nyomát.

— **Katonai zenekarunk Lugoson.** A nagygyakorlatok fáradalmaiban izzadó honvédeinknek Lugoson lesz egy kis mulatságuk is. A Szegeden állomásozó 83-ik gyalogezred zenekara, a temesvári hadtestparancsnokságtól érkezett rendelet következtében, tegnap délután Lugosra utazott s az ottani

sátortáborban marad a gyakorlatok befejezéséig, vagyis e hó 18-ig. A hadtestparancsnokságnak ez az udvariassága bizonyára nagy örömet szerez a Lugoson összpontosított henvédbakáknak és elviselhetőbbé teszi nekik a fátadalmakat, mert, mint minden katonaviselt ember tudja, mindjárt könnyebb a bornyu, ruganyosabb a test és elevebb a kedély, mihelyt megharsannak a banda rézkürtjei és összecsendülnek a réztányérok.

— **Személyi hírek a légből.** Földi nagyságokkal szoktak csak bibelődni a „személyi hírek“ általános érdeklődésre számot tartható rovat alatt. Most azonban magasabb régiókból veszünk mi személyi híreket, melyekre igazán el lehet mondani, hogy „légből kapottak“. De mégis igaz, hogy a fecskék megúván a nyári kvártélyt a mi ereszeink alatt, jobb hazába költöztek. A csicsergő, fecskefarku zónások, saját tudósítónk értesülése szerint, tegnap keltek utra, nem hagyván itt egyebet üres fészkeiknél meg a viszontlátás reményénél. S mintha a fecskék a nyár utolsó melegét is magukkal vitték volna — tegnap este hűvösen köszöntött be az ősz, elsöpörve a Stefánia és a vendéglők kerthelyiségeinek életét . . . Az első őszi est tegnap volt; a nyár haldokló sóhaja ugyancsak megborzongatott bennünket a Tiszaparton.

— **Ez aztán bűvészet.** Valódi Boscozseni, most derül ki, a derék *Taschler* kapitány. Valami Polgár nevű bűvész-színművész csinál furorékat mostanában, aki 50 alakban mutatja be magát rövid egy-két órán. *Taschler* kapitány külön lehetetlenséget produkál. Ez idő szerint *jelentékeny* hivatalt tölt be a városnál, egy személyben, egyszerre: helyettes főkapitány, h. kihágási bíró, helyettes községi bíró, helyettes iparhatósági jegyző, végre megüli a maga jól kiérdemelt hivatalát: a cseléd kapitányi hivatalt. Kíváncsiak vagyunk legújabb — hivatalára. Erre Masa sógor, ha élne, majd oda mondaná a tisztőt közgyűlésbe, hogy: *Ehun* kivilágosodik, hogy egy embőr is ölég 5 hivatalra.

— **Tragédia.** Dorosmán megrendítő szerencsétlenség történt e hó 7-én. Egy kis leány, kit mostoha anyja, *Thurzó Roza* vizért küldött, belefűladt a kutba. A vízre váró asszonynak, meg a gyermek édes apjának feltűnt, hogy milyen hosszasan marad el a kis leány. Nagy József kiment a kuthoz, de ott senkit sem talált, hanem a vizes edény üresen a kut kávján állott. A szegény ember már gyanította, hogy mi történt s egy hosszú raddal lenyult a kutba. Mikor gyermeke holttestét megtalálta, ő is a kutba vetette magát s ha hirtelen segély nem érkezik — meghal a gyermeke után. Féltoltan huzták ki a szegény embert, ki apai szeretetének majdnem áldozata lett.

— **Szomorú árverés.** A kórházban a lábónjáró betegek egyszerre kidugták a fejüket az udvarra nyíló ablakokon ma délelőtt. Szokatlan zaj hallatszott onnét: doboltak. Szoktak onnét az udvarról gyakran zajt hallani, hanem ezt már megszokták, ismerik már a kórházi halottra imádkozó öreg anyókat dunnyogását, a kántor hangját. De ma szokatlan zaj volt: doboltak, drum, drum és egy ember kiabált: ki ad többet? Nem az árverések hienái álták körül a dobot és a kiabáló embert, az a portéka, amit itt licitálnak, azoknak nem kell, ezektől a portékáktól, amik itt kínálnak, irtóznak, azok fényes üzlet tekbe mennek csak . . . Itt néhány száználmas szegény zsbivásári alak témfereg a tisztelt dobos ur körül, többnyire asszonyok, a szegedi kereskedő asszonyságok közül való a akik ringyet-rongyot árulnak nap-nap utánam piacon, ezek licitálnak. Csak garasonkint megy följobb, följobb . . . Mindegyik a kezébe se veszi a licitált holmit, csak a botja végével emeli föl, ugy vizsgálja és ráigér még egy garast . . . Senki többet . . . Nem kapósak a kórház halottjainak hagyatékai.

— **A lófejű gőzgép kisi lása.** A közuti vasut, amelynek gőzmasinája gyakrabban tüsszög végig a városon egy idő óta, egy kis látványosságot produkált. Meg kell hogy vallja őszintén a lovasut érdemes társasága, hogy pályavonalainak a sinei alaposan kiszolgáltak, amiről különben legkeservesebb panaszt a társaság lovai tehetnének, ha beszélni tudnának. Mert a rongyos sinek ugyancsak megviselik a szegény párak lábait. A kiszolgált sinek okozták a tegnapi esti utcai vasuti balesetet is. A budapesti sugárut végén, a magyar-államvasuti indóház előtt történt, hogy a szeged-újvári vasbordás tartány kocsit czeplő gép kisiklott és meglehetősen kellemetlen forgalom-zavart csinálva, közel 2 órai nehéz munkát adott a helyrehibbantása. Különben egyéb baj nem esett.

— **Ujonczok mulatsága.** A zentai ujonczok e hó 26-án az „Eugen herczeg” szaloda disztermében a zentai nőegylet által létesített árva-ház javára zártkörű táncvigalmat rendeznek. A rendező bizottság a következő nevekből van összeállítva: Beifeld Zsigmond, Burányi Máté, Fischer Jakó, Habram Ferencz, Hajdu Dezső, Pelle József, Siskovits János, Schmidt Károly, Schwartz Ignác. Kezdete esti 8 órakor.

— **A szeged-aradi vonatok.** Az arad-csanádi vasutak igazgatósága kedden tartott igazgatósági ülésén elhatározta, hogy az arad-szegedi vonalon beszüntetett gyorsvonatot ismét életbelépteti. Így naponta Arad-Szeged között három vonat fog közlekedni ugyan ama menetrend szerint, mint amilyen a gyorsvonat beszüntetése előtt volt. Az igazgatóság az új menetrendet már összeállította s fölküldte a miniszteriumhoz megerősítés végett. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy az arad-csanádi vasut igazgatósága keddi ülésén azt is elhatározta, hogy ezután a keleti expressz vonatot mintájára vonatan ékező kocsikat járát. Az utazó közönség természetesen örömmel fogadja ezt az újítást, mely a meglehetősen hosszú uton kényelmet biztosít számára.

— **Határjárás.** A határjárás olyan hivatalos funkció, amely ősi szokás szerint pompás vendégeskedés között szokott lefolyni, tehát örömmel vesznek benne részt a hivatalos urak. Legközelebb nagyobb szabású kedélyes határjárás lesz, melyben két törvényhatóság, két falu és egy nagy uradalom képviselői vesznek részt Csongrád-megye alispánja tudatta hatóságunkkal, hogy Szeged, Sövényháza és Sandorfalva között a határvonalat jelző dombok nagyon megvanak rongálva. Mérnöki hivatalunk a Pallavicini-uradalom mérnökével a 3 határmentét bejárta és úgy találta, hogy a határdombok sok helyen teljesen eltűntek, sok helyen pedig alig látszanak; följújtásuk tehát elkerülhetlenül szükséges, az pedig csak határjárás útján történhetik. A mérnöki hivatal fölkérte a tanácsot, hogy a határjárás megtartásáról intézkedjék. A határdombok följújtása és az egész ujonon föllállítandó hármás határjelek elkészítése, a mérnöki hivatal költségvetése szerint 320 frtba fog kerülni, amely összegnek felét a Pallavicini-uradalom magára vállalta.

— **A szomszédban mulatnak.** Lapunkhoz érkezett ma egy meghívó a szomszéd H.-M. Vásárhelyről, ahonnan azt tudatják, hogy szeptember 19-én (szombaton) a föllállított zeneiskola javára a „Fekete-sas” nagytermében táncszal egybekötött hangverseny rendeznek Hegedüs Lajos és Auspitz Jenő zeneiskolái tanítók. Helyárak: I. hely 1 frt, II. hely 70 kr., állóhely 50 kr., diákjegy 30 kr. Kezdete pont 8 órakor.

— **Laktanya fejelés.** Régi dolog már, hogy a katonai laktanyákat örökösön „fejeleni” kell. Most a honvéd lovaslaktanya szorult rá a fejelésre, sok teljesítendő pótmunka van még ott, amit a tanács legutóbbi ülésé-

ben elrendelt. A laktanyában szükséges munkák 1093 frt 99 krba fognak kerülni, amely összeg benne is van a költségvetésben. A mérnöki hivatal utasítást kapott a munkát teljesítésére.

— **Összetörte magát.** Izgalmas jelenet történt Uj-Szegeden egy kis szatócsboltban, melynek tulajdonosa é. v. Schöfferné. A rendőrség úgy kapta ennek a véres esetnek a híreit, hogy a szatócsné asszonyosság szurkált meg egy kicsit egy napszámot, pedig az inkább a valóság, hogy a napszám, aki ott csaknem elvérzett, önmaga törte zuzta össze magát. Megártott neki a garázdaság. Hitelbe lakmározott ott az üzletben. Ujra, meg újra kért kolbászt és kenyeret Molnár János szentiványi illetőségű legény. Indulatos kötekedő kedvében volt és fenyegetőzött. Egyszer csak fölfordított kegyetlenül. Az asztalon, ahol evett, állt egy nagy porcellán tintatartó, a sótartó is ott volt és nem a sótartóba, hanem a tintába mártotta bele véletlenül a kolbászt. Bekapta a tintát kolbászt és csuf káromkodással rácsapott az öklével a tintatartóra, úgy, hogy sok darabban hullott széjjel. De ugyanekkor a munkás is lebukott vérezve. Valószínűleg a szétzuzott tintatartó egy hegyes cserepe (amit meg is találtak) szurta át a kezén az ütést és roppant sok vért vesztett. A kórházba szállították. Kinjában és dühében azt kiabálta még a boltban, hogy a szatócsné szurta meg egy késsel. A vizsgálatot megindították.

— **Elfogyott.** Az idei költségvetésben rendkívüli kiadások fődözésére f. v. 27,466 frt 29 krnyi alap teljesen elfogyott. Erről a számvevőség jelentést tett a tanácsnak és utasítást kért, hogy az ezen alap terhére az év végéig még fölmerülhető költségek miképpen fődöztesse.

— **Szolga kinevezés.** A szegedi kir. törvényszék elnöke, mint a hivatalos lap közli, Tompa Mihály szabadságot állományu póttartalékost, a hódmezővásárhelyi kir. járásbíróhoz szolgasegédévé nevezte ki.

— **A tápói komp.** A tápói komp az idén sok költségébe került a városnak: vett hozzá drága drótkötelet, amelynek kezelésére a közönséges fa-gugorát nem lehetett használni, tehát vaszerkezettü kötélcsavaró-gép beszerzése vált szükségessé. Ezt a gépet a mérnöki hivatal 275 frtért elkészíttette s a tápói révészek ma használatba is vették. A gép kifogástalanul működik, miről a mérnökség már jelentést tett a tanácsnak.

— **Egy szegény ember pénze.** Ma délután 5 és 6 óra között egy szegény ácsmester a Milkó-teleptől a felső leányiskoláig vezető uton elvesztette összes pénzét. Az összeg körülbelül száz forintot tesz ki s egy összehajtogatható fekete bőrtárczába volt téve. A becsületes megtaláló lapunk kiadóhivatalában jutalomban részesül.

— **A vizek.** A Tisza és mellékfolyók állása szept. hó 10-én a következő:

	Méter	Állás
Szatmár	0.14	—
Tokaj	—	0.47
Arad	—	1.25
Szolnok	—	0.30
Szeged	—	0.08
T.-Becse	0.40	—
Csongrád	—	0.52
Gyom.	0.04	—
Sárospatak	0.46	—

A Napló levélszekrényéből.

A kisteleki indóház.

A kisteleki indóház várótermei mintha nem is az utazó közönség számára épültek volna. Azok, kik az éjfél vonattal akarnak Kistelekről utazni, be nem jutnak a várótermekbe, vagy ha bejutnak is, csak 8–10 perczel a vonat indulása előtt. A lámpák a folyosón és a várótermekben följújtva nincsenek. Tán szolgaszemélyzetről sincs gondoskodva, mert a lámpákat közvelelenül a vonat indulása előtt gyújtják meg. Fölvívjuk az üzletvezetőség figyelmét erre a furcsa állapotr.

Egy kisteleki kereskedő.

Hol lakik a nőegylet.

— Kép az utcáról. —

— Nem tetszik tudni hol lakik a nőegylet?

— Nem.

— Az urnak sem tetszik tudni?

— Nem.

Olyan illedelmes és még sem hallgat rá senki. Csak a nyíratlan, torzonborz szakállára, fésületlen-hajára néznek az emberek s elfordulnak. A nyomorúsága sem hat meg senkit, pedig olyan rongyos kabátot régen láttam, mint amelyet ő hord a testén. A városház előtt nevetgélve köszöntik a rendőrök.

— Hát mi baj van Andris?

— Maguk se tudják, hol lakik a nőegylet?

— Nem. Hát miért?

— Meghalt az asszony, kérnék valamit a temetésre.

Andris most már túl van az ötvenen s a vörös szakállá kezd szürke színt játszani. Ez előtt nyolcz évvel lett árva, akkor halt meg az anyja, aki tartotta. Egész életében semmi hasznát se vették, csak úgy élt a világban egyik napról a másikra. A legélhetősebb proletár, akit valaha láttam. Mikor nyolcz év előtt elhagyta az anyja, olyan egyedül állott a világon, hogy talán éhenhal, vagy megtanult volna dolgozni, ha nem akad egy könyörületes mosóné, aki fölfogadja. Azóta ezzel a jó asszonnnyal lakott s minden szombat széthordozta a kivasalt ruhát. Ez volt az összes munkája. Az asszony meghalt s most újra árva maradt Andris. Mit csináljon?

Megállott s körülnézett a piacon. Otthon még ki se volt terítve a mosóné, amint illenék egy tisztességes halotthoz és senki se tudja megmondani, hogy hol lakik a nőegylet, aki pénzt adna koporsóra. Urak mennek el mellette, akiknek bizonyosan van annyi pénzük, hogy koporsót lehetne rajta vásárolni, hanem ezek az urak meg se látják Andrist. Töprenggondolkozik és nem talál semmi utat módot — kevés a tapasztalata. Nyolcz év alatt alig mozdult ki a fertályból. Egy fényes ablak megett sok koporsó van. Ott megáll és bámulja a fényes holmit s rázza borzas fejét.

— Nem ilyen kellene, csak egyszerű fenyőfa. Az olcsó lenne.

Jön egy gondolata s belép a boltba. Merész, olyan merész, amilyen még nem volt soha. Ajánlatot tesz a kereskedőnek, egészen tisztességes ajánlatot.

— Boltos ur, adjon nekem egy koporsót hitelbe, megadom az árát.

Minden más embert meghallgatott volna a kereskedő, mert szokott hitelezni a szegényebb osztálynak, hanem Andris, ez a tekergő csak nem kívánhatja, hogy komolyan vegyék az ajánlatait. Kikergették a koporsók közül, pedig mennyi alkalmas volt köztük.

Tanácsalta: u!, bambán állott meg a járda mellett. Hát nem lesz már az asszonynak koporsója?

Mennyi bajjal jár még a halál is!

Arrafelé jött egy ur s a zsebkendőjével kirántott a zsebéből egy kis pénzes-tárczát. Andris hamar fölkapta s a zsebébe dugta. Az ur észrevette s végig vágott rajta a botjával.

— Gazember! adod vissza!

Sietve adta vissza, s félenken nézett föl a rendőrré, aki odasietett a kiltásra. Vörösebb lett az arca, mint a szakállá. A rendőr csudálkozott.

— Hát te lopsz is? Hiszen én azt hittem, hogy becsületes ember vagy. Mars!

A kapitány is csudálkozott, a biztos is,

az egész rendőrség. Mindenki azt hitte, hogy Andris becsületes ember.

A nyolcz évi árvasága óta ma volt először a fogházban. Z.

Törvénykezés.

Az apja tolvaja. Török János maga mellé vette a legjobb barátját Kis Józsefet s meglopta az apját, Török Imrét. Kifurták a magtár alját s gabonát eresztettek a zsákokba. A tele zsákokat vállukra vették s elvitték egy Kiss Juliska nevű leányzóhoz, aki aztán tuladott a lopott jószágon. A károsult ember följelentette a tolvajokat, mikor azonban ítélethozatalra került volna a sor, fiára nézve visszavonta panaszát. A törvényszék Kis Józsefet nyolcz napi, Kiss Juliskát pedig két napi fogházra ítélte.

A tárgyaláson Schnell Frigyes elnökölt, Magay Lajos és Onitiu Elek voltak a szavazó bírák és a jegyzőkönyvet Noszlopi Antal vezette.

A temesvári lottópör. Ma d. e. hirdették ki a kuriai ítéletet Farkas Menyhért és társai előtt. A szabadlábon levő Telkessynét azonnal ott fogták. Az elítélteket t gyencziuhába öltöztették és ma már rabkosztot kaptak.

A „Thypografia“ sajtópöre. A „Thypografia“ című nyomdász szaklap a múlt évi sztrájk alkalmával „Erkölesi balottaink“ folirattal gyászkeretben közölte azoknak a szedőknek névsorát, akik a sztrájkban részt nem vettek. Az így megbélyegzettek közül a Franklin-társulat 33 szedője sajtóügyi följelentést tett Zaka Lajos ellen, aki a „Thypografiát“ szerkeszti s a főntebb említett inkriminált cikket írta. — A végtárgyaláson Zakát 33 rendbeli becsületsértés vétsége miatt elítélték háromhavi fogházra és háromszáz forint pénzbírságra. Zaka semmiségi panaszt jelentett be s négy rendbeli kifogással élt a végtárgyaláson történtek ellen. A többi közt azt hozza föl semmiségi ok gyanánt, hogy az egyik tanu német nyelven beszélt, ő pedig nem ért egy szót se németül. Megjegyzendő, hogy Zaka a végtárgyalás folyamán azt is kijelentette, hogy a „Thypografia“ „Gutenberg“ című mellékletét is ő szerkeszti s a fordítást is jórészt maga végzi. A kir. kuria ma dr. Székely Ferencz bíró előadása után a semmiségi panaszt elvetette.

Vegyes hírek.

— A „Szegedi Napló“ sürgöny tudósításai. —

— **Öngyilkosság.** Gross Gyula 75 éves magánzó, egykor gazdag bérlő Szeged vidékén, kit az 1879-iki árvíz tett tönkre, ma délután budai lakásán agyonlőtte magát.

— **Letartóztatott sikkasztó.** A szabadkai rendőrkapitány táviratilag értesítette a főkapitányságot, hogy a 19 éves Fleischmann Vilmost, aki a magyar leszámítoló- és pénzváltóbank újpesti hajógyárában volt mint díjnok alkalmazva s aki a bank kárára 1000 frtot és 400 márkát elsikkasztott, ma reggel ott elfogta. A fiatal sikkasztót Budapestre fogják kísélni.

— **Nagy lopás a londoni postahivatalnál.** Londonban, mint írják, élénk megbeszélés tárgyát képezi most egy nagy levéllopás, melyet egy Rhodes nevezetű kezelő tiszt követett el, kinek lakásán nem kevesebb mint kétezerkétszáznyolczvankilenc feltört levelet, ezenkívül mintegy 20,000 font sterling értékű pénzes utalványokat és bankcheckeket találtak. Utóbbiak közül egy check 10,000 font sterlingre szól. A sikkasztó a kifosztott leveleket halomszámra

dobta a Themsébe, ahonnan a halászok gyakran kifogták. Ez lett azután a sikkasztó árulója, akire azonban csak hosszabb nyomozás után akadtak. Az egész angol sajtó csodálkozását fejezi ki afölött, hogy egyetlen ember ily tömeges sikkasztást követhetett el és az annál rejtélyesebb, mert a levelek osztályozása az e célra meghatározott helyiségben, legkiválóbb detektivek ellenőrzése alatt történik, akik nem egyszer egészen elrejtve, falhasadkokon s kulcslyukakon át figyelik meg a kezelő-tisztek működését. A „Daily Telegraph“ ehhez a következő megjegyzéseket fűzi: Vajjon gy ép elméjü gonosztevő csomónkint hány e a vízbe leveleket, amelyeket néhány nap mulva okvetlen kihalásznak, vagy elrejt-e lakásán dobozokat nagy részt már kifosztott levelekkel, mi által maga nyújt önmaga ellen terhelő adatokat? És mi haszna lehetett volna a nála föltalált levelekből? Azt kell hinni, hogy a törgyors működését veszik igénybe az ily emberek. De persze, a csaló Fauntlewi bankár is pontos jegyzéket vezetett egykor az általa elkövetett csalásokról, sőt a gyilkos és csaló Wannorigh, pergamenre egész hosszú listát jegyzett ama szerencsétlen leányokról és asszonyokról, akiket megmérgezett és megcsalt.

— **Postarablás.** E hó 8 án éjjel a sárospataki postahivatalból kiraboltak 2500 forintot a következő sajtóságos körülmények között. A tolvajok bekenték sárral a posta ablakát, azt benyomták, a fatáblákat kifesztették s az egyik asztal fiókjában megtalálva a Wertheim pénztár-kulcsát, annak segítségével a 2500 frtot szépen elvitték. A lopás sajtóságát az adja meg, hogy a postamester lakásának ajtaja közvetlenül a hivatalszobába nyílik, az nyitva is volt s annak daczára zavartalanul történhetett meg a lopás gyufák gyújtogatása mellett.

— **Szerencsétlenségek.** Mint Londonból távirják, Halifax és Dartmout között a vasúti hidat a rettenetes szélvihar elsöpörte. Az orkán hat hajót elpusztított a halifaxi kikötőben, több épületet is teljesen szétrombolt. — A marseillei czirkuszban történt szerencsétlenségről ezeket jelentik: A czirkusz mintegy háromezer nézőre számított, nagy deszkaépület. Amikor a lépcsőház leszakadt, a robaj s a föltuduló porfelhő nagy rémületet keltett, mert azt hitték az első pillanatban, hogy összedüléssel fenyeget az egész czirkusz. A segítők nem bírtak a veszedelem színhelyéhez férközni, ahol pedig száz embernél több vergődött; ezek kisebb nagyobb, de jobbadán jelentéktelen sebekkel menekültek volna meg, ha nem esnek éppen a „Germaina“ iskola-ló istállójába. De a megvadult paripa neki ment az embertömegnek s összetaposott vagy 32 embert, őket nagyon súlyosan megsebesítve. Ezeket mind hordágyon kellett elvinni a kórházba. Mintegy ötven sebesült, az első kötelék alkalmazása után maga távozhattott a szerencsétlenség színhelyéről.

— **Meggyilkolt szerzetes.** Belgrádból jelentik, hogy a Ljubosztinai görög-keleti kolostorban fölakasztva találták Vincentic agg szerzetest. A törvényszéki orvos kiderítette, hogy a barátot megfojtották. Két szerzettársát gyanúsítják a tett elkövetésével, kik a meggyilkolt megtakarított pénzecskéjére vágytak.

— **Az Éhinség Oroszországban** rettenetes arányokat ölt. Orelben oly nagy a nyomor, hogy a szerencsétlenek számára küldött gabonás kocsikat kirabolják s a dulakodásban az emberek megkéselik egymást, csak hogy

előbb juthassanak kenyérhez. A segélybizottság igen rosszul van szervezve s a szállítmányokat rendszeren rossz irányba küldik. A Pobedonoszejev által alakított segélybizottság csak a kolostorokkal és az alsó klérussal törődik s csak ha ezek jóllaktak, akkor juttat a szegényeknek. A fogházak zsufolásig telve vannak.

— **Szerencsétlenül járt tűzerek.** Mint Ostendéből táviratban jelentik, a Bevr of környékén tartott hadgyakorlatokon szerencsétlenség történt. Egy szakasz tűzéség épp át akarta lépni a vasuti pályateset, midőn egy vonat hirtelen feléjük robogott, hogy a tűzerek csak az utolsó perczen gondolhattak menekülésre. Egy Kapellen nevű őrnagy a kerekék alá került és szörnyet halt.

— **Forgószél.** Varsóból jelentik, hogy Mohilew-Podolski városban, a podaliai kormányzóságban, több óráig tartó forgószél rettenetes pusztítást vitt véghez. Több ház rombadőlt. A templomokról a toronysisakot, tetőzetet levitte a szél s a piacon levő árucsarnaokokat, mind összedöntögte. A Dnyester parján levő hat hajót tökéletesen szétrombolta a fergeteg, mely kimerhetetlen károkat okozott.

— **Az influenza.** Odessai táviratok szerint járványszerűleg uralkodik Oroszországban. Legnagyobb mérvben pusztít Charkov-Cherson és Varsó városokban.

— **378,000 márkás sikkasztás.** A berlini tőzsdén tegnap a porosz jelzálog-biztosító-társaságnál történt sikkasztás miatt nagy izgatottság uralkodott. Az emített társulat pénztárosa ugyanis 378,000 márkát sikkasztott el s megszökött.

Közgazdaság.

Beteg sertések leszurása. A földművelésügyi miniszter 49,255. sz. a. a kőbányai sertés-szállásokban megejtendő kényszer szurások szabályozása tárgyában a sertéshizlálókra nézve nagy fontossággal bíró rendeletet bocsátott ki. A hivatalos lap mai számában közölt rendelet a beteg sertések leszuratásának módozatait állapítja meg.

Vasuti hírek.

Hirdetmény. Kelet német-sztr.-nyugotmagyar kötelék. (Kivételes dijszabás friss gyümölcs küldeményekre.) Friss gyümölcs küldeményekre m. évi október hó 12-től fönnálló kivételes dijszabás helyébe f. é. szeptember hó 15-iki érvénnyel új Grünberg és Schen állomás tekintetében kibővített kivételes dijszabás lép életbe.

Amennyiben az új dijszabásban oly viszonylatok, melyekre nézve az 1890. évi október hó 12-től érvényes dijszabás díjtételeket tartalmaz — fölvéve nincsenek, az illető díjtételek még f. é. november hó 1-ig érvényben maradnak. Budapest, 1891. szeptember hóban. A magy. kir. államvasutak igazgatósága egyszersmind a részes vasutak nevében.

M. kir. államvasutak gőzhajózási vállalata. Hirdetmény. Az idegen vizijárművek vontatására nézve 1890. évi augusztus hó 15-étől fogva fönnálló dijszabás alapján vontatásokat, különösen a Duna Drenkova-Vukovári szakaszán a Száván a Boszut toroktól, a Tiszán pedig Szegedig esetleg azon felül is elvállalunk.

Miről a vontatási dijszabás előnyös tételeire való hivatkozás mellett azon megjegyzéssel értesítjük a szállító közönséget, hogy a vontatások iránti megkeresések az alulírott igazgatóság hajózási szakosztályához, vagy a zimonyi révkapitánysághoz intézendők. Budapest, 1891. szeptember hó 6. Az igazgatóság.

A galgóczi hadgyakorlatok.

Budapest szept. 10. (A „Sz. N.“ e. t.) Galgóczi írásként: Ő felsége ma reggel fél 7 órakor nagy kísérettel, amelyben Deies és Brusati alezredek, katonai attachék is ott voltak, az országuton kilovagolt Nagy-Rippény-felé, hogy megfigyelje az V. hadtest gyakorlatait.

Galgóczi, szept. 10. A gyakorlati döntő ütközet holnap lesz. Ő felsége a király reggel 6-tól déli 1 óráig volt künn a gyakorlaton. Délután 6 órakor 51 terítékes udvari ebéd volt.

A német császár hadseregünkről.

Budapest, szept. 10. (A „Sz. N.“ e. t.) Mint egy morvaországi lap jelenti, Vilmos császár beszéde, melyet a hadgyakorlatok befejeztével e hó 7 én Göpfritzben tartott, szó szerint a következőleg hangzik: „Örvendek, hogy újból is alkalmam volt láthatni az osztrák-magyar hadsereg kiváló képzettségét, melylyel fegyverbarátságban és szövetségben állva, bárholonnan és bárki részéről jövő támadásokkal szemben nyugton nézhetünk a jövő elé.“

Változás belgrádi képviselőtünkben.

Budapest, szept. 10. (A „Sz. N.“ er. táv.) Bécsből megbízható forrásból távirják, hogy belgrádi diplomáciai képviselőtünkben változás áll küszöbön, amennyiben br. Thömmel helyébe más és valószínűleg magyar ember fog kineveztetni. A változás oka arra a személyes érintkezésre vezethető vissza, mely gr. Kálnoky és a szerb kormány között legutóbb történt.

A bajor hadgyakorlatok.

Budapest, szept. 10. (A „Sz. N.“ er. táv.) A „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“-nak, a két bajor hadtest fölött tegnap tartott szemléről, Münchenből a következőket írják: „A csapatszemle, katonai szempontból, fényesen sikerült. Tartós békeség és fáradságos munka előfeltétele annak, hogy néhány óra alatt, szűk téren kimutassák, hogy 40,000 ember oly katonai kiképzetésben részesült, mely vezetőjük kezében megbízható eszközökké avatja őket. Hogy mindkét hadtest a férfiaság, a rendtartás és az önmegtartózkodás odaadás oly mértékével rendelkezik, amelyek egyedül biztosíthatják a háboru tartós sikerét, az megbizonyosodott a szemlén és hogy a német hadsereg északon és nyugaton egyforma erős, azt minden katonai szeméi tisztán látták. De a katonai látáskörön túl is felejtethetetlen ez a nap. Csak tiszta fölismerése annak, hogy mire van szüksége Németországnak és az erős akarat, együtt szállni sikra a közös hazáért, képes oly kötetlenséget fűzni, a minő ma, a császár és a bajor regens-herceg közti személyes érintkezésben tapasztalható volt. Arra nézve, hogy Németország, erejének tudatában, nyugodtan és bizalommal tekinthet a jövője elé, újabb és nagyfontosságú bizonyítékkal rendelkezünk. Ily tényleges bizonyítékkal szemben az összes német államok egységéről, messze eltöprel a napi sajtó vitája a Dél-Németország és Észak-Németország viszonyainak egyik-másik mozzanatáról.

München, szept. 10. Vilmos császár, Lipót regens-herceg és Lajos herceg 8 óra

55 perczkor II. Lajos, volt bajor király pompás külön vonatának a kilátás élvezetére berendezett kocsiján a hadgyakorlatokra utaztak. A hadgyakorlaton a két bajor hadtest fog egymással szembeszállni. A császár és a regens-herceg egynegyed három órakor Münchenbe térnek vissza, hol családi ebéd lesz.

Közgazdasági táviratok.**Budapesti gabonatözsde.**

Budapest, szept. 10. (A „Sz. N.“ er. t.) Buzát ma gyöngén kínáltak. A vételkedv korlátolt, az irányzat lanyha volt és 10,000 métermázsa kelt el 10 krral alacsonyabb árakon.

Berlin 3½ márkával olcsóbb árakat jelzett, itt földözési vásárlások folytán javult a határidő-üzlet irányzata.

A határidő-üzletben a délitözsde zárlatai a következők:

Buza öszre 10.35 pénz, 10.37 áru; 1892. márczius—áprilisra 10.79 pénz, 10.80 áru; tengeri julius—augusztusra — pénz, — áru; szeptember—októberre 6.30 pénz, 6.35 áru; 1892. május—júniusra 5.81 pénz 5.83 áru; zab öszre 5.83 pénz, 5.85 áru; tavaszra 6.09 pénz, 6.11 áru; káposzta repce aug.-szept.-re — pénz, — ár.

Budapest, szept. 10. (A „Sz. N.“ er. t.) Délután öt órakor záródnak. Uj szokványbuza öszre 10.39—10.41 Uj szokványbuza tavaszra 10.82—10.84 Uj tengeri 1892. máj.—jun. 5.82—5.84 Szokványzab öszre 5.83—5.85 Szokványzab tavaszra 6.10—6.12 Káposztarepce 13.90—

Budapesti terménytözsde.

Budapest, szept. 10. (A „Sz. N.“ er. t.) Terményekben szilárd az irányzat. Disznózsir 55.5 forinttal, boszniai 120 drbos szilva októberre 7¹/₈ frttal, október—novemberre 7.50 frttal, 100 drbos október—novemberre 8.75 frttal, 85 drbos 11 forinttal kelt.

A budapesti értéktözsde.

Budapest, szept. 10. (A „Sz. N.“ er. t.) A forgalom élénk hangulattal nyílt meg. Az arbitrási vásárlásai emelték a nemzetközi értékek és különösen az osztrák hitelrészvények árát. A helyi piacon a legtöbb malomrészvény emelkedett. A valuták alig változtak.

Délutáni zárlat: osztrák hitelrészv. 278.90—278.20—278.50, magy. hitelr. 328, államv. 285.75—285, rimamur. 281.25 frt.

Budapesti sertésvásár.

Budapest, szept. 10. (A „Szeg. N.“ er. távirata.) (A budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok jelentése.) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgron felüli sulyban) ————. Öreg közép (pkint 300—400 klgr.) ————. krig. Fiatal nehéz (páronként 320 klgron felüli sulyban) 48.—48.50 krig. Fiatal közép (páronként 251—320 klgr. sulyban) 49.—49.50 krig. Fiatal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő ulyban) 50.—51.— krig. — II. Magyar szedett: Nehéz páronként 280 klgron felüli sulyban) ————. krig. — Közép (páronként 220—280 klgr. sulyban.) ————. krig. Könnyű (pkint 220 krig erjedő sulyban) 49.—51.— krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 klgron felüli sulyban) 47.—48.— krig. Közép (páronként 220—260 klgr. sulyban) 47.—48.— krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő sulyban) 48.—48.50. krig. — Sertéslétszám 8-án volt készlet 143,084 drb, 9-én főlhajtatott 2621 db, elszállított 260', 10-én maradt készletben 142,394 db. — A hizottsertés üzletirányzata: Az üzlet változatlan.

REGÉNYCSARNOK.**Végzetes titok.**

Angolból fordította: K. L.

(Folytatás.)

5

— Tényleg határtalannak kellett lennie, ha a legsötétebb bűnre tartasz képesnek. Valamivel kevesebb szerelmet jobb szerettem volna. Sohasem hittem volna, hogy képes légy arra, akiről azt állítod, hogy szereted, annyi férfiatlan gyalázást szórni.

— Azt állítom, hogy szeretem? Ó, Constance, olyan szerelmem mint az enyém, kielégíthetett volna! Egész szívemmel, egész lelkemmel imádtalak.

— Nagy igazságtalanságot követél el rajtam — felelé Constance hidegen — és a míg ezért bocsánatot nem kérsz, idegenek maradunk egymásnak.

— Bocsánatot kérni! Én bocsánatot, — gúnyosan nevetett — ha bebizonyítod ártatlanságodat, bocsánatot fogok kérni, előbb nem. Constance én ragaszkodom ahhoz, hogy a táská tartalmát lássam.

— És én nem fogom megmutatni. Ha szavaimnak, hogy én és viscont csak egyszerűen barátok vagyunk, nem akarsz hitelt adni, ugye e táskában sincs semmi, ami téged ártatlanságomról vagy igazságtalanságomról meggyőzhetne.

— És én e levelet mégis látni akarom. — Amíg az én birtokomban van, nem fogod látni.

— Akkor megszabadítalak tőle — kiáltá oly hangon, mely az illetlenséggel volt határos.

Fölugrott és az uti táskára vetette magát, mely neje mellett az ülésen feküdt. De Constance ép oly ügyes volt mint férje, villámgyorsan ragadta meg a táskát és sápadt arccal de elszánt kifejezéssel állott meg előtte.

— Látni akarom e levelet Constance — mondá összeszorított fogakkal — add ide; erősebb vagyok nálad és mit sem használ, ha akaratomnak ellenszegülsz.

— Ha nem bízol az én hűségemben, ez nem fog engem megakadályozni abban, hogy a mások bizalmával vissza ne éljek — felelé szilárdan. — Nem adom oda e levelet, mely örízetemre van bízva, de ismételve kijelentem, hogy a viscont is és én csak barátok vagyunk.

— Örültél teszel — mondá férje és olyan mozdulatot tett, mintha a táskát kiakarná ragadni kezéből.

A vidék, hol a vonat most elrobogott, gyönyörű szép volt és közel a vasuti vágányokhoz virágzó partok között tizta patak zuhogott.

De ez a két ember mitsem látott e szépségekből, sziveik keserűséggel voltak tele.

A kocsi-ablak nyitva volt és kívülről friss üde levegő áramlott be.

Lady Constance kiszakította magát az örnagy kezei közül, hirtelen kidobta az ablakon a táskát, mely suhogva repült ki az ablakon és nagy loccsanással esett a patak vizébe; és akkor szembeszállt férjével.

IV. FEJEZET.

Lady Constance Vivian ajkáról a megkönnyebbülés egy sóhaja lebbent el.

Most aztán nem volt többé veszély, hogy két barátja titka el fog árulni.

Föltette magában, hogy megvede őket, bár milyen nagy szomorúság várna is reá.

Vivian örnagy sir John Constance benső barátja volt és Constance nem akarta Stelát kellemetlen helyzetbe hozni.

Mikor Constance könnyebbülten főlshajtott, ez újra fölélesztette az örnagy dühét. Ő ezt annyiba vette, mintha meglegedését fejezné ki a fölött hogy sikerült férjét kijátszani. Szemei villámlotak, amint férjére nézett.

— Lady Constance — mondá szilárdan — ön most azt hiszi, hogy sikerült elejét vennie kutatásaimnak. Téved. Majd tapasztalni fogja, hogy nem hagyom magam egy-

könnyen leveretni és ha azt hiszi, hogy mostani viseletével nyert az én szememben, csalódik. Soha sem vélekedtem rosszabbul ön fölül, mint e pillanatban. Ha bűnbánónak láttam volna, ha szánalmat mutatott volna az én lelki kinjaim fölött, én is szánam volna; mert ha szereti ez embert, akkor ön is szenved. De így nem tudnék szánalmat érezni ön fölött.

Azzal ismét leült abba a sarokba, melyben azelőtt foglalta el helyét, de azután ismét hirtelen fölugrott, odarohant az ablakhoz egy hosszú fürkésző tekintetet vetett a tájra azután olyan sajtáságos mosolylyal foglalta el újra helyét, amelyet Constance sehogyan sem tudott megérteni.

Constance mozdulatlanul állott helyén. Haragudott férjére, aki mélyen megsértette; de szerette gyöngéd hü szerelmmel és büszkesége dacára végtelenül vágyódott arra, hogy férje ismét úgy zárna karjaiba, mint azelőtt.

Vivian örnagy ismét elővette az ujságot, azután kivette zsebéből kis jegyzőkönyvét és gyorsan beléjegyzett valamit.

Lady Constance szótlanul bámulta. A változás, melyet most férjén észrevett oly nagy és szembeötlő volt, hogy megdöbbent.

Egy tünet tisztán volt fölismerhető és ez az volt, hogy Vivian örnagnak nem volt több mondani valója. Constance pár másodpercnyi szünet után ismét, kibámult a kocs ablakon, míg gondolatai chaotikus zavarral kóvályogtak fejében.

A legközelebbi állomásnál egy ur szállott a kocsiba, aki Vivian oldalán a másik sarokban foglalt helyet, honnan lady Constance gyönyörű arcát tisztán láthatta. Látni lehetett, hogy csodálattal nézte a szép nőt.

De az örnagy sokkal inkább volt elfoglalva képzelt jogsérelmével, neje pedig mély szomorúságával, semhogy egyikük is törődött volna vele. És miután a férj és neje között egyetlen egy pillantás, egyetlen szó váltás nem volt, az idegennek fogalma sem volt róla, hogy a kettő együvé tartozik.

Röviddel utána a vonat ismét megállott egy állomáson, amelyben a tartózkodási idő hosszabb volt. Az örnagy teljesen megelégedezni látszott nejeről, mert anélkül, hogy legcsekélyebbet is törődött volna vele, kiszállt. Az idegen is elhagyta a kocsit. Miután a két ur kiszállott, Constance megtudta, hogy a vonat egynegyed óráig fog e helyen tartózkodni, ő is kiszállt, de a lélepnél beleakadt lába a kocsilépésébe és megrándult.

E pillanatban az idegen utas oda ugrott és egy igen nagy eséstől mentette meg. — Vezessem a váróterembe? — Kérdésválasszal. — Vagy vissza akar térni a kocsiba? Szívesen hozok önnek oda valamit, ha kívánja.

Lady Constance nem utasította vissza az idegen szolgálatát, melyet az neki a legnagyobb udvariassággal és finom, gyöngéd tapintattal följánlott.

Miután lába nagyon fájt, kérte, hogy segítse föl a kocsiba, de további szolgálatát, miután nem ismerte, nem fogadta el.

Vivian örnagy éppen akkor ment el a kocs előt, midőn meglátta, hogy utitársa a kocsilépésén megállott és csodálattal nézte nejét.

Magánkivül a féltékenységtől az örnagy hirtelen visszalépett, hogy a kettőt megfigyelhesse.

Az idegen rendkívüli szép férfi volt. Arczbőre még sötétebb volt, mint Norrington lakói és az örnagy fölizgatott képzeletének úgy látszott, mintha feltűnően hasonlítana viscut Venwoodhoz.

Az örnagy saját eszében kezdett kételkedni és kezeivel végig simitá homlokát.

Látta, amint az idegen a legnagyobb tisztelettel köszönt nejének, azután az étterembe lépett, honnan egy pohár borral tért vissza.

Látom, hogy szenved — mondá jószágos hangon a fiatal ember — ha abban a szerencsében részesít, hogy elfogadja ta-

nácsomat, kérem, hogy e pohár bort fogadja el jót fog önnek tenni.

Constance nem habozott sokáig. Fájdalmi és az ifju kérő arca hamar rábirták.

— Ön nagyon jó és én nem tagadhatom meg öntől. — Mohón itta meg a bort, mert ájuláshoz közel érezte magát.

E pillanatban ismét megindult a vonat. Lady Constance gyorsan kitekintett az ablakon és akkor látta, hogy férje szándékosan maradt vissza.

Ott állott az indóház előtt, utiböröndje ott feküdt mellette a földön.

Mikor a vonat mellette elhaladt, megpillantotta nejét és ugyanazzal az érthetetlen mosolylyal, melyet már azon a napon látott tőle, megemelte kalapját.

Lady Viviannak majdnem megszűnt dobogni a szíve.

Leirhatat an félelemszállta meg; érezte, hogy ha férje eltűnnék, az élet reá nézve nem birna többé varázsszal.

Ha eltűnnék? El is tűnt!

A vonat egy fordulóhoz ért és lady Constance talán örök időre most utoljára látta férjét.

(Folyt. köv.)

Felolós szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.
Kiadótulajdonos: BABA SANDOR.

Szegedet érintő vasutak

1901-iki

MENETRENDJE.

Az éjjeli órák esti 6 órától reggeli 5.59-ig a percek számjegyeinek aláhuzása által vannak megjelölve.

(A volt szab. osztr.-magy. áll.-vasut-társaság.)

Szeged-szatymazi nyári különvonat.

a) Szeged—szatymazi vonal.

		II. III.
Szeged o. m. á. v.	indulás	5.25
Dorosma	"	5.45
János-Szállás (306. sz. v.)	"	6.01
Szatymaz	érkezik	6.06

b) Szatymaz—Szeged.

		II. III.
Szatymaz	indulás	6.50
János-Szállás (306. sz. órház)	"	6.55
Dorosma	"	7.12
Szeged	érkezés	7.34

Szeged—Temesvár—Orsovai vonal:

a) Szeged—Orsova.

		V. v. II. III.	Sz. v. I. II. III.	Gy. v. I. II. III.	Sz. v. I. II. III.
Szeged	indulás	5.40	1.40	4.50	1.15
Szőreg	"	5.50	1.50	—	1.26
Uj-Szt.-Iván	"	5.56	—	—	—
Rábé	"	6.08	—	—	—
Oroszlámos	"	6.17	2.12	—	1.50
Valkány	érkezik	6.37	2.31	5.24	2.09
"	ind.	6.41	2.38	5.24	2.11
Mokrin	"	6.57	2.54	—	2.29
Nagykikinda	érk.	7.14	3.10	5.44	2.46
"	indul	7.15	3.20	5.46	3.01
Sz.-Hubert	"	7.31	3.36	—	3.18
Zsombolya	"	7.49	3.50	6.06	3.36
Gyertyámos	"	8.19	4.10	—	3.59
Beregszó	"	8.33	4.22	—	4.13
Szakálháza	"	8.55	4.34	—	4.26
Temesvár-Józsefv.	"	9.09	4.47	6.46	4.40
"	ind.	9.20	5.20	6.56	5.40
"	gyárvarás	9.41	5.39	7.09	5.56
Remete	indulás	10.09	6.04	—	6.12
Rékás	"	10.31	6.21	—	6.29
Topolovecz	"	10.57	6.42	—	6.48
Belincz-Kiszető	"	11.25	7.02	—	7.04
Lugos	"	12.20	7.30	8.12	7.29
Gavosdia	"	12.51	7.51	—	7.46
Kavarán-Szákul	"	1.24	8.15	—	8.07
Karánsebes	"	2.55	8.43	9.04	8.42
Körpa	"	3.17	—	—	8.57
Temes-Szlatina	"	4.01	—	—	9.24
Terego	"	4.40	—	9.59	9.52
Porta-orientalis	"	5.13	—	10.17	10.13
Kornia	"	5.35	—	—	10.27
Jablanicza	"	6.15	—	—	11.53
Mehádia	"	6.40	—	—	11.05
Herkulesfürdő	"	6.55	—	11.09	11.14
Toplecz	"	7.17	—	—	11.27
Orsova	"	7.45	—	—	11.36
Verciorova	érkezik	—	—	—	11.50
Bukarest	"	—	—	—	9.25

b) Orsova—Szeged.

	Sz. v. I. II. III.	Sz. v. I. II. III.	Gy. v. I. II. III.	V. v. II. III.
Bukarest indulás	—	—	6.40	—
Verciorova	2.26	—	3.12	—
Orsova	3.05	—	3.51	5.00
Toplecz	3.24	—	4.07	5.38
Herkulesfürdő	3.40	—	4.20	6.00
Mehádia	3.53	—	—	6.23
Jablanicza	4.10	—	—	7.01
Kornia	4.41	—	—	7.55
Porta-orient.	5.07	—	5.29	8.29
Terego	5.20	—	5.39	8.47
Temes-Szlatina	5.46	—	—	9.27
Körpa	6.07	—	—	10.07
Karánsebes	6.31	5.00	6.38	11.48
Kavarán-Szák	6.54	5.24	—	12.23
Gavosdia	7.14	5.45	—	12.53
Lugos	7.35	6.05	7.22	1.37
Belincz-Kiszető	7.57	6.28	—	2.08
Topolovecz	8.15	6.53	—	2.36
Rékás	8.32	7.12	—	2.57
Remete	8.48	7.29	—	3.17
Temesvár-gyv.	9.05	8.00	8.23	3.49
" Józsefv. ér.	9.20	8.16	8.36	4.06
" indulás	9.50	11.30	8.44	6.10
Szakálháza	10.04	11.43	—	6.29
Beregszó	10.17	11.55	—	6.44
Gyertyámos	10.31	12.08	—	7.04
Zsombolya	10.57	12.32	9.24	7.44
Sz. Hubert	11.11	12.44	—	8.01
Nagykikinda ér.	11.27	12.59	9.43	8.22
" indul	11.42	1.11	9.45	8.25
Mokrin	12.04	1.30	—	8.53
Valkány ér.	12.17	1.42	10.05	9.10
" ind.	12.19	1.50	10.05	9.12
Oroszlámos	12.40	2.11	—	9.41
Rábé	—	—	—	9.52
Uj-Szt.-Iván	—	—	—	10.09
Szőreg	1.04	2.33	—	10.17
Szeged ér.	1.14	2.42	10.41	10.31

Szeged—Mezőhegyes—Aradi vonal:
a) Szeged—Arad.

		Sz. v. I. II. III.	V. v. I. II. III.
Szeged	indulás	3.00	2.10
Szőreg	"	3.16	2.40
Deszk	"	3.30	2.54
Kis-Zombor	"	4.00	3.23
Makó	"	4.40	4.00
Apátfalva	"	5.00	4.23
Nagylak	"	5.23	4.49
Csanád-Palota	"	5.40	5.06
Mezőhegyes	érkezés	6.00	5.27
"	indulás	6.20	5.47
Peregi major	"	6.34	6.01
Tompa	"	6.44	6.11
Battonya	"	7.00	6.25
Pécska	"	7.23	6.53
Szent-Tamás	"	7.44	7.18
Arad	érkezés	8.10	7.35

b) Arad—Szeged.

		Gy. v. I. II. III.	Sz. v. I. II. III.
Arad	indulás	6.00	4.00
Szent-Tamás	"	6.22	4.25
Pécska	"	6.36	4.42
Battonya	"	6.59	5.11
Tompa	"	7.09	5.21
Peregi major	"	7.17	5.31
Mezőhegyes	érkezés	7.23	5.46
"	indulás	7.34	5.56
Csanád-Palota	"	7.53	6.17
Nagylak	"	8.08	6.38
Apátfalva	"	8.26	7.00
Makó	"	8.48	7.40
Kis-Zombor	"	9.03	7.53
Deszk	"	9.26	8.24
Szőreg	"	9.38	8.40
Szeged	érkezés	9.50	8.52

Nyilttér.

Egy

butorozott szoba kerestetik

a Fodor-utcában. — Czim a kiadóhivatalban.

Ma pénteken,

a Stefánia-kioszkban

Urban Lajos

zenekara játszik,

mely alkalommal halász által főzött halpaprikás lesz.

Tisztelettel

Bogdán testvérek, vendéglősök.

Bor eladás!

Van szerencsém a t. bormérő és fogyasztó közönség b. tudomására hozni, hogy pénzértelen ny. mennyiségben levő és kitünő minőségű

szegedi és hegyi fehér, siller és vörös borok

vannak, valamint mindenféle friss töltésű bel- és külföldi

gyógy- és borvizek,

ugyszintén jó

524 **BORECEZET**

is, melyeket mind nagyban és kicsinyben, helyben vagy vidékre a legjutányosabb árban számítok.

Minél számosabb megrendelést kérv. tisztelettel

DANNER PÉTER FIA,

fűszer, liszt, bor és ásványviz-kereskedő SZEGEDEN, Tisza Lajos-körút és Petőfi-utca sarkán.

Iskolai értesítés.

Szeged sz. kir. város köztörvényhatósága az általa fenntartott községi felsőbb leányiskola mellett és ezzel kapcsolatban egy női kereskedelmi tanfolyam föllállítását miniszteri jóváhagyással elhatározván, ezen női kereskedelmi tanfolyam már f. 1891—92-dik iskolai évben, vagyis f. évi október hó 1-én meg fog nyitni.

A női kereskedelmi tanfolyam feladata: nőknek alsóbb fokú kereskedelmi foglalkozásokra való előkészítése és célja az, hogy a nőket olyan kereskedelmi ismeretek és ügyességek birtokába juttassa, amelyek segítségével mint levelezők, könyvvivők, pénztárnokok stb. üzletekben alkalmazhatók legyenek, vagy mint önálló üzletvezetők, ha az üzleti költségek szerényebb mértéke folytán kereskedői segéd személyzetet nem alkalmazhatnak, szükség esetén a könyvvezetőt a könyvek és levelezés vitelében szakértő lemmel helyettesíthessék.

A tanítás deje teljes 8 hónap: október 1-től május 11-ig.

A főlvételi feltételei:

A női kereskedelmi tanfolyamba oly leányövendékek vétettek föl, kik a polgári vagy felsőbb leányiskola 4 osztályát, vagy a felső népiskolát legalább elégséges eredménnyel végezték és 18 évesnél nem idősebbek.

Főlvételnök továbbá a földi tanítványokat nem végzett és 18 évesnél nem idősebb olyan leányok is, akik főlvételi vizsgálaton igazolják, hogy van kellő előképzettségük a tanfolyam sikeres elvégzéséhez.

E vizsgálat tárgyai:

1. A magyar nyelvtan és magyar fogalmazás; ez utóbbi tantárgyból annyi kiváratat, amennyi a polgári vagy felsőbb leányiskola III—IV. osztályában megszereshető.

2. Számtan. Teljes jártasság a négy alapműveletben egész és törtszámokkal, a hármasszabályhoz tartozó földadatok megfejtése és a láncszabály.

3. Földrajz; különösen Európa, Ázsia és Amerika földrajza.

A főlvételi vizsgálatért az összes tárgyakból 5 frt díj fizetendő.

Egyes fiyelemre méltó esetekben a tanári testület és kir. tanfelügyelő ur ajánlatára a vallás- és közoktatásügyi miniszter engedélyével, 18 évesnél idősebb nők is főlvehetnek.

A beiratások és főlvételi vizsgálatok szeptember hó 28., 29. és 30-ik napján a községi felsőbb leányiskola igazgatóságánál történnek és a tanítás október 1-én kezdődik.

A növendékek személyenként 50 frt tandíjat fizetnek, mely két egyenlő részben is lefizethető. Azon esetben azonban, ha annyi tanuló jelent ezik főlvételre, amennyi tandíjaival teljesen földzöl fogja a tanfolyam fenntartási költségeit, akkor szegedi illetőségű, de kiváló szorgalmu és előmeneteli növendékek kivételesen tandíjmentességben részesíthetnek.

Egyebekre nézve az érdeklődőknek bővebb fölvilágosítással a községi felsőbb leányiskola igazgatósága szolgáland.

Szegeden, 1891. évi szept. hó 8-án

Kovács Albert,

kir. tanácsos, községi iskolaszéki elnök.

Keil Alajos-féle Padlózat-fénymáz

(Glasur)

553

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára. 1 nagy palack ára frt 1.35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr., mindenkor kapható:

Beregi Lajosnál

Szegeden.

COGNAC

a híres Bain Bruél de Rivoirè frères-féle valódi francziát szállítok postautánvétel mellett vám- és bérmentve Ausztria-Magyarország minden helyére egy négy literes hordócskával 9 frtért, vagy 3 eredeti $\frac{3}{4}$ literes üveggel egy kosárban 6 frtért.

Ugyszintén legfinomabb hamisítatlan

385

Malaga-bort (aszubor),

sötétbarna, édes, egy négy literes hordócskával 4 frt 90 krért, vagy 3 drb $\frac{3}{4}$ literes üveggel 3 forint 75 krajczárért.

Maiti R. Capodistriában.

Kiválóan becses készítmény a kitünő

Cannabinae

Biztosan és gyökeresen gyógyító hatása a „CANNABINAE“ (T. ypium) osepneknek, ugyanakkor, mint külföldön, szaktekintélyek által is elismert van. Mindennemű húgycső betegségek, bármily idült folyások (Tripper), vizelési nehézség, erőtlenek, éjjeli magömlések ellen, maacs utóbagokban töltésen sikerrel alkalmazható stb. — Orvosi használati leírással.

Árak: Egy üveg (egész adag) Cannabine-cseppek 5 forint o. é., egy fél adag 2 frt 50 kr. — Egy üveg Injectió 50 kr. — (Nők részére külön készítmények fluor albus ellen, bel- és külhasználatra.)

Postabérmentve küldetik bárhova utánvétellel vagy az összeg utalványozása ellenében, a készítmények tulajdonosa: Zágonyi-Széles gyógyszerész által, Algyógy, (fűrdőhely Erdélyben.)

Budapestben kapható: Török József gyógyszer. király-utca 12. sz. Továbbá Kochmeiszter Utódai gyógyszerraktárban, Nagykörönc-utca 32.

— Neruda Nándor gyógyszerárú dájában, Havant-u. 9. Debreczenben: dr. ROTSCHNECK gyógyszerárúban; Miskolcson: dr. SZABÓ GYULA és UJHÁZI KÁLMÁN; Szathmáron: LITERÁTY; Marosvásárhelyen: NAGY SANDOR gyógyszerárúban. — Prágában: FÜRST J. gyógyszerárúban. Poricsersirase 1071 stb. stb.

Szegeden: Kovács Albert utóda: Keresztes S. gyógyszerárúban.

SCHLICK-féle Vasöntöde- és Gépgyár-részvénytársaság Budapestben.

Gyár és irodák: VI. Külső Váci-út 1696/99.

Városi iroda és raktár: V., Podmaniczky-utca 14.

Ajánlja kitünő és szilárd szerkezetű

gőz- és járgánycséplő-készületeit

és számos első díjakkal kitüntetett

szabad. SCHLICK-féle 2 és 3 vasu ekéit és szab. mélyítő-ekéit.

Eredeti Schlick és Vidats-féle egyvasu ekéit, — tafajmivelő eszközeit, boronait és rőtörő hengereit, valamint

Schlick-féle szab. „Haladás“ sorbavetőgépeit.

Készletben vannak továbbá: gabonaszitító rosták (BAKER és VIDATS rendszer), és takarmány készítő gépek, tengeri morzsolók és daráló, szabad Jókay-féle „Hungaria“ daráló-gépek erőhajtásra, öntőmalmok és olajmalmok berendezések. Eredeti amerikai kéveköto és m. rokrakó arató-gépek és fűkaszálo-gépek, szállítható mező vasutak stb.

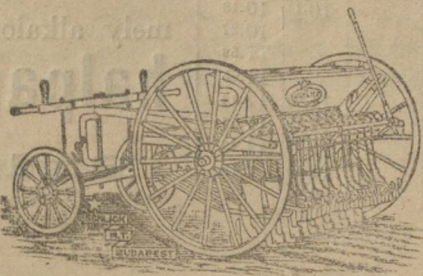
Előnyös fizetési feltételek.

Legjutányosabb árak.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Képviseles Szegeden

VIRÁG SÁNDOR unál.

Eladó gyoroki borok.

140 hektoliter 1885-iki termésti igen finom **vörös bor**, ugyszinte 300 hektoliter 1885-iki kitünő **fehér bor**

eladó.

Értekezhetni a tulajdonosnál. **Bentzur Dániel, Gyorok.**

Szeged 1891, Nyomatott a kiadó Bába Sándor könyvnyomdájában.